

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 2. września 1911.

Treść: 174 (174 i 175.) 174. Rozporządzenie, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek służby cechowniczej przez c. k. pocztową kasę oszczędności. — 175. Reskrypt, dotyczący uzupełnienia, względnie częściowej zmiany opisu przyrządu Dolainskiego do kontrolnego mierzenia spirytusu.

174.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych, Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 12. sierpnia 1911,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek służby cechowniczej przez c. k. pocztową kasę oszczędności.

§ 1.

Począwszy od dnia 1. października 1911, należy uskuteczniać za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności wszelkie wypłaty, których asygnata pochodzi od c. k. Głównej Komisji miar i wag, z zastrzeżeniem, podanem w § 2.

§ 2.

Od wypłacania za pośrednictwem c. k. pocztowej kasy oszczędności są wyłączone:

- a) wypłaty na rzecz uprawnionych do poboru, mieszkających za granicą;
- b) wypłaty, które muszą nastąpić faktycznie w zlocie;
- c) wypłaty na rachunek Węgier, władz wspólnych i organów autonomicznych.

§ 3.

Kasą wypłacającą przy wydatkach, które mają być zrealizowane w obrocie przekazowym

c. k. pocztowej kasy oszczędności, jest c. k. Główna Kasa państwowa, a organem likwidującym departament rachunkowy c. k. Głównej Komisji miar i wag.

Powyższemu departamentowi rachunkowemu należy w myśl rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 4, doręczać także wygotowania sądowych uchwał zajęcia i przekazania (zakazów do dłużnika trzeciego), przeznaczone dla dotychczasowych kas wypłacających.

§ 4.

Do wymienionych wypłat stosowane będą zresztą postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 10. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 245, z tą zmianą, iż ewentualne reklamacje należy wnosić do departamentu rachunkowego c. k. Głównej Komisji miar i wag.

Meyer wtr.

Marek wtr.

Mataja wtr.

175.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 19. sierpnia 1911,

dotyczący uzupełnienia, względnie częściowej zmiany opisu przyrządu Dolainskiego do kontrolnego mierzenia spirytusu.

Dodatkowo do rozporządzeń Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 124, Dz. r. Nr. 30, i z dnia 4. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 33, Dz. r. Nr. 15, rozporządza się, iż począwszy od

dnia 1. września 1911, powinno się zaprowadzić następujące ulepszenia przy wszystkich przyrządach Dolainskiego do kontrolnego mierzenia spirytusu, które będą świeżo wzięte do użytku albo poddane ponownemu sprawdzeniu:

1. Niecułki odpływowe D (punkt 3., ustęp 10. i 11., opisu i punkt 1. zmiany opisu) mają takie wymiary, iż mogą pomieścić zawartość jednej przegrody bębna. Zawartość niecułek wypróżnia się za pośrednictwem rury lewarowej, która zaczyna funkcjonować bezpośrednio po opróżnieniu każdej przegrody bębna i przewodzi spirytus do skrzynki E , z której tenże opuszcza przyrząd mierniczy zapomocą rury odpływowej l , umieszczonej w miejscu najniższym. Gdyby spirytus wskutek wielkich nieprawidłowości w ruchu przyrządu gorzelnianego dopływał tak szybko, iż lewar nie mógłby podołać jego odprowadzeniu z niecułek, wówczas przelewa się spirytus przez otwór i , umieszczony ponad rurą lewarową w przedniej ścianie niecułek odpływowych, do skrzynki E .

2. Na przedniej ścianie bębna mierniczego (punkt 5., ustęp 2. do 4., opisu i punkt 2., ustęp 1., zmiany) są umieszczone cztery pary odbieralników u i u_1 . Te pary odbieralników czerpią bezpośrednio po każdym opróżnieniu się przegrody bębna dwie próbki z niecułek odpływowych D i wypróżniają je w czasie ruchu bębna oddzielnie do torebek v i v_1 , naczynia płaskiego o kształcie lejka. Konstrukcja odbieralników jest widoczna z rycin. Z torebek v i v_1 dostają się próbki zapomocą rurek w i w_1 do naczyń próbkowych dla kontroli zwyczajnej K i dla kontroli wyższej J .

3. Naczynie na próbki dla kontroli zwyczajnej (punkt 5., ustęp 5., opisu) obejmuje około 12 litrów, a naczynie dla kontroli wyższej (punkt 5., ustęp 12., opisu) około 18 litrów. Dna obu naczyń próbkowych mają odpowiednie nachylenie, tak iż zapomocą kurków spustowych y_1 i z_1 można je wypróżniać zupełnie.

Odbieralniki próbek (punkt 5., ustęp 15. i n., opisu) powinny mieć pojemność 2.5 cm^3 , jeżeli dzienny wyrób w przecięciu miesięcznego okresu zgłoszeń nie przenosi 8 hektolitrów spirytusu; przy przeciętnym dziennym wyrobie, wynoszącym więcej jak 8 najwyżej do 20 hektolitrów spirytusu, należy używać przyrządów do kontrolnego mierzenia z odbieralnikami próbek o pojemności 1 cm^3 .

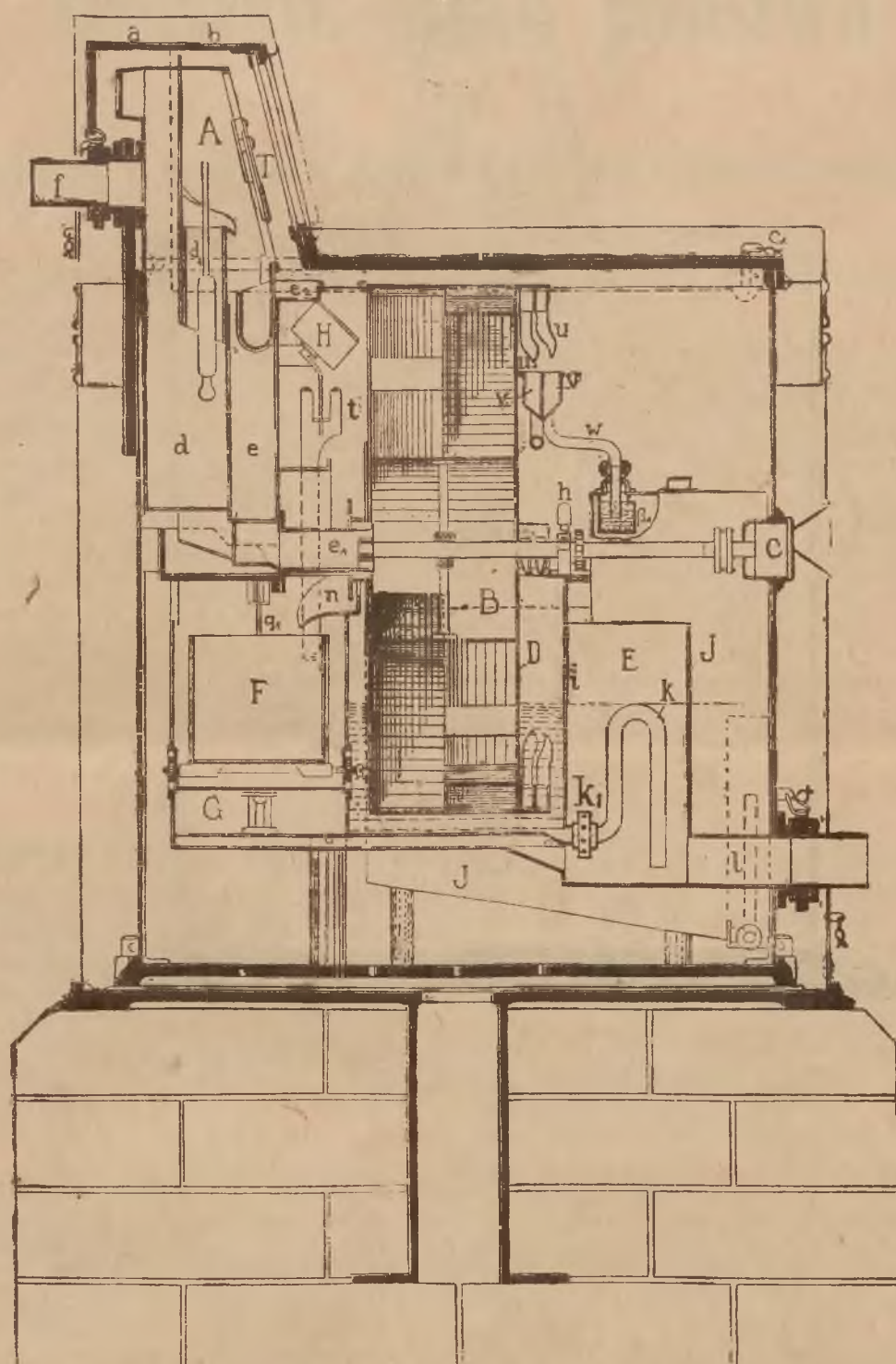
Jeżeli przeciętny wyrób dzienny wynosi więcej aniżeli 20 hektolitrów spirytusu, należy zaopatrzyć przyrządy do kontrolnego mierzenia w naczynia na próbki o pojemności 30 litrów dla kontroli zwyczajnej, a 44 litrów dla kontroli wyższej.

Jeżeli nawet większe naczynia nie wystarczają do pomieszczenia próbek, wówczas należy postąpić według odnośnych postanowień przepisu co do używania niniejszego przyrządu mierniczego.

4. Zabezpieczenie otworu odpływowego skrzyni przyrządu (punkt 6., ustęp a) opisu) uskutecznia się przez wgłębienie rury odpływowej i umieszczenie rury lewarowej.

Meyer wlr.

Ryc. 1.

Ryc. 2.

